

Inhoud:

- Over de ALV van 3 maart j.l.
- Verslag lezing Paula Schreurs (WvA)
- De stand van zaken in de bibliotheek
- Van de onlangs ingestelde werkgroepen
- Verslag lezing Theo van Berkel over Nostradamus

Een dubbelnummer!

Het is een dikke Nieuwsbrief die u deze keer ontvangt. Zoals u weet streven we ernaar om elke twee maanden een Nieuwsbrief te laten verschijnen. Helaas lukte het echter niet die van januari op tijd te laten verschijnen. Die ontvangt u daarom nu, samen-gevoegd met die van maart

Uit de Algemene Ledenvergadering van 3 maart '02

De ledenlijst

Een regelmatig terugkerend onderwerp op de ledenvergadering is het feit dat de ledenlijst van de NVWOA niet openbaar is. Dit kwam ook nu weer ter sprake. Vanuit de vergadering werd de opmerking gemaakt dat een geheime ledenlijst het wel erg moeilijk maakt om contact te zoeken met anderen binnen de vereniging die zich met een bepaald onderwerp van onderzoek bezighouden.

Dit is in het bestuur besproken en besloten is om het principe van de geheime ledenlijst uit oogpunt van privacybescherming te handhaven. Om toch tegemoet te komen aan de wens van de leden geestverwanten binnen de vereniging te kunnen zoeken, zal de in het verleden begonnen 'openbare ledenlijst' worden voltooid en gepubliceerd. Daarop kan ieder NVWOA-lid zich desgewenst laten plaatsen, al dan niet met vermelding van specifieke interessegebieden.

Lezingbundels 1999-2000 en 2000-2001

Tijdens de discussie kwamen ook de nog niet verschenen lezingbundels van de seizoenen 1999-2000 en 2000-2001 ter sprake. Besloten wordt al het nu beschikbare of op korte termijn te verwachten materiaal in één afsluitende bundel te publiceren. Daarna verschijnen alle samenvattingen in de Nieuwsbrief, zoals dat ook nu al gebeurt.

Werkgroepen

Op 6 november 2001 zijn twee werkgroepen gevormd. Deze hebben inmiddels hun voorlopige koers bepaald. Die koers is echter met nadruk voorlopig.

Onderzoeksgroep methodieken (Piet Bij, Maria Meij, Fenneke Monchen)

Het doel van de onderzoeksgroep is een methodiek te zoeken waarmee horoscopen op identieke wijze te analyseren zijn. Met zo'n methodiek zouden dan systematisch concrete waarneembare omstandigheden steeds op dezelfde wijze moeten op te sporen zijn.

De leden van de groep zijn op dit moment bezig hun eigen systemen aan elkaar voor te leggen om vast te stellen of er 'een gemeenschappelijk patroon c.q. onderdeel van een patroon van analyseren' te herkennen is. De tijd zal leren of of dat tot iets leidt of dat men het over een geheel andere boeg zal moeten gooien. De deelnemers vinden het boeiend

Wetenschap en astrologie door één deur?

Op zaterdag 6 april a.s. dien de psycholoog dr Jan van Rooij (auteur van Astrologie op de weegschaal) en de astroloog Hans de Groot bij de NVWOA verslag van het resultaat van 6 jaar lang gezamenlijk schrijven: een boek getiteld Persoon en planeet. Opmerkelijk is vooral de subtitel. Dit keer geen 'kritische beschouwing over de astrologie als alternatieve persoonlijkheidstheorie', maar 'astrologie als overkoepelend kader voor de persoonlijkheidspsychologie'. Voorwaar een verschil! De NVWOA meende er goed aan te doen de auteurs op korte termijn voor opheldering te ontbieden. Kunnen, zo is de klemmende vraag, wetenschap en astrologie volgens de auteurs werkelijk door één deur? Komt dat horen. Kruisstraat 307, Utrecht, 6 april 13.30 u.

zo elkaars methodiek te leren kennen en inspirerend te constateren dat men open staat voor andere systemen! Drie deelnemers is niet zo heel erg veel, al lijken het er door de intensieve discussie soms meer. Dus, wie zin heeft om mee te doen, kan dat laten weten en wel aan Fenneke Monchen: tel. 030 - 6561408, e-mail astrophil@monchen.net

Werkgroep 'Astrologie in breder perspectief

(Lex Bruining, Hans de Groot, Floris Methorst, Hans van Oosterhout, Frank Vernooij)

Opmerkelijk is dat in deze werkgroep vrijwel alle bestuursleden acte de presence geven, waarbij de invalshoeken onderling overigens behoorlijk verschillen. Hopelijk wordt dit niet als een stimulans voor anderen opgevat om niet mee te doen. De eerste bijeenkomst was een verkenning van interessegebieden, de tweede een verder uitwerken daarvan. Kernvragen zijn 'wat is de astrologie nu eigenlijk?', 'waarop is ze gebaseerd?' en 'hoe is ze als samenhangend stelsel te benoemen?' Ieder van de werkgroepsleden ziet of ervaart de astrologie als ingebed in een groter betekenisgeheel, en zoekt ernaar om dit te verhelderen t.o.v. de werkelijkheid zoals we die in het praktische leven ervaren.

De invalshoeken waar de voornaamste interesse bij sommige werkgroepsleden ligt, zijn vooral de esoterie en filosofie. In het eerste geval: de astrologie als ooit geopenbaard model, met een kern van 'fundamentele' waarheid, die daarna ten prooi is gevallen aan vervormingen t.g.v. de menselijke natuur en cultuur. In het tweede geval: de astrologie als theoretisch denkmodel, zonder vaststaande betekenis of doel, maar wel met een rijke en zinvol te maken symboliek en inherente rijkdom. In astrologische termen lijkt het dan te gaan om een strijd tussen het saturnale en het neptuniaanse, waarbij beiden in elkaars visie inpasbaar zijn. Bij andere werkgroepsleden staat vooral de verbinding tussen zulke grotere concepten en de toepasbaarheid centraal. Het zal geen verbazing wekken dat het gesprek een groot abstract gehalte heeft. Het gaat niet om toepassingen in horoscopie of empirisch onderzoek. Dit neemt niet weg dat

het er alle groepsleden ook om te doen is verbinding met de alledaagse werkelijkheid te. De twee gesprekken tot nu toe werden als erg inspirerend beleefd. Een van de boeiendste aspecten eraan is dat het voortdurend nodig blijkt jezelf en elkaar te dwingen in woorden te expliciteren, wat als een grootse gevoelsnotie in je leeft. Dit luisteren en doorvragen is essentieel om te voorkomen dat ieder zijn eigen stokpaardje blijft berijden en dat het gesprek in korte tijd zou ontaarden in een en al

misverstand. Zoals we al sinds de 'toren van Babel' weten kunnen woorden en begrippen steeds op meerdere manieren worden uitgelegd, en valt dit temeer op in gesprekken als deze.

Wie kritisch kijkt ziet dat deze werkgroep wel het gevaar loopt een bestuurs-ondersnorsje te worden. Wie meldt zich aan om voor het broodnodige tegenwicht te zorgen? Laat het weten aan Hans van Oosterhout, tel. 030-6033799 e-mail: hans@hvoosterhout.demon.nl

***** Lezingverslagen *****

Enige opmerkingen over de grondslagen van de astrologie

Drs Paula Schreurs op 3 november 2001

De NVWOA in de ogen van Paula Schreurs: "kritisch en no-nonsense", wat goed is voor de emancipatie van de astrologie. Maar dan: "Gaan jullie niet een beetje te hard? Is de astrologie al rijp voor onderzoek? Is er al sprake van een toetsbaar product?" Zeker het overdenken waard.

Kenmerkend voor de astrologie is, dat zij rekest, en uitspraken doet over fenomenen in de stof, maar haar gegevens haalt uit een andere dimensie. De lezing zou daarom volgens Paula Schreurs moeten gaan over intuïtie in de astrologie, maar die kan pas werken op basis van een duidelijke basisaannamen en een goede techniek. Die definiëren de ruimte waarin de intuïtie moet werken. De lezing gaat daarom voor een belangrijk deel over die basisaannamen en techniek, en wel die van de WvA, waar Paula Schreurs kennismaking met en opleiding in de astrologie hebben plaatsgevonden.

Historie

Aanvankelijk was er, in Mesopotamië en Egypte, sprake van *omen-astrologie*: een astronomisch verschijnsel, het voor zonsopgang aan de horizon verschijnen van een bepaalde ster bijvoorbeeld, gaf een aanwijzing over de lotsbestemming van een vorstenhuis of een geheel volk. Later hadden de meer op het individu gerichte Grieken, behoefte aan een betere kaart van de hemel. Het was Euctemon (± 400 v C) die hierin voorzag door op de ecliptica de dag-nacht evening in het voorjaar, het lentepunt, te definiëren als het begin van de zodiak. Van daaruit werd de ons bekende 12-deling gemaakt. De twaalf delen werden genoemd naar de sterrenbeelden die er op dat moment in stonden. Het beginpunt werd zo 0° Ram, het begin van de zodiak. Was het wereldbeeld lange tijd geocentrisch geweest, met de mens op zijn aarde als middelpunt van het universum, tijdens de Verlichting verandert dat. De overgang naar het heliocentrische wereldbeeld heeft zich inmiddels voltrokken. Het 'echte' natuurwetenschappelijke onderzoek begint zo langzamerhand en voor de de mens betekent dit, dat hij zijn referentiepunten niet meer zoekt in zijn eigen persoonlijke ervaring, maar buiten zichzelf. Dat heeft voor een flinke opbrengst gezorgd:

- Een uitgebreide kennis van de stof;
- Een diepgaande training in ordelijk denken, noodzakelijk voor het opzetten van onderzoek, debatteren over de resultaten, etc.
- Het vermogen om zichzelf buiten zijn eigen projectie te plaatsen.

Op de voorgrond staat van nu af aan objectiviteit: het omgaan met het *object*, datgene wat toetsbaar is, herhaalbaar in de tijd. Een extreem voorbeeld van de vorm die dat in onze tijd aanneemt: als men in de natuur een chemische stof ontdekt, dan is deze pas werkelijk als bestaande stof erkend wanneer die in het laboratorium kan worden geïsoleerd en zijn eigenschappen bepaald. In de 19e eeuw krijgt het besef meer aandacht dat er in de menselijke geest meer aan de hand is dan datgene waarvan men zich bewust is. Het in eerste instantie Freud die dat

laat zien. Met het ontstaan van de menswetenschappen worden gebieden geopend waar andere wetten gelden. De theosofie ontstaat en in het kader daarvan krijgt de astrologie weer de aandacht die zij lang heeft moeten missen. Waar echter de meeste nieuw ontstane een plaats aan de universiteit krijgen, gebeurt dit met de astrologie niet. Als gevolg daarvan hebben de astrologische begrippen zich niet verder ontwikkeld en bedrijft men doorgaans een soort astrologie die is gebaseerd op oude begrippenkaders. Dat leidt tot problemen:

- Er ontstaat binnen de astrologie geen denkdiscipline. Lijnen van redeneren worden niet zo consequent doorgevoerd als in de andere wetenschappen gebruikelijk. Daardoor blijft er sprake van versnippering in de heersende ideeën.
- Er treedt geen nieuwe begripsvorming op binnen de astrologie. Het als causaal beschouwde verband tussen de astrologische indicatoren (de planeten) en het innerlijk beleven van de mens is verlaten, maar er is niets voor in de plaats gekomen. Wat ontbreekt in de opvatting van astrologie is de ruimte voor de vrije wilsbeschikking.
- Er zijn problemen om de twee wereldbeelden te verenigen: het objectieve van de wetenschap en het subjectieve (de eigen beleving) in de astrologie.

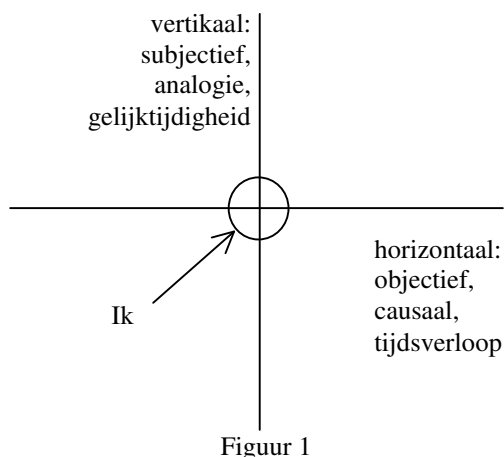
Twee wereldbeelden

De bovengenoemde twee wereldbeelden kunnen worden weergegeven als 'het horizontale' en 'het verticale':

Het horizontale of wel het objectieve: de wereld van het causale verband. Verschijnselen spelen zich af in de tijd en gelijke oorzaken hebben gelijke gevolgen. Onderdelen zijn isoleerbaar en kunnen afzonderlijk analytisch bekeken worden.

Het verticale ofwel het subjectieve; de wereld van de analogie en gelijktijdigheid. Alle onderdelen maken deel uit van een niet te scheiden samenhang.

In het kruispunt van beide staat, als weergegeven in fig. 1, het Ik: het ziet de verschijnselen om zich heen in het horizontale en maakt tegelijkertijd deel uit van een grotere samenhang in het verticale.

Het verticale is wetenschappelijk niet aantoonbaar maar we vinden het terug in de taal: iemand 'staat pal', 'heeft ruggegraat' als hij of zij zich weet te manifesteren. Wie dat niet lukt komt in een horizontale situatie terecht, die wordt 'gevloerd' of 'platgepraat'. Ook maatschappelijk is het verticale erkend, bijvoorbeeld in de beroepscode die bij bepaalde beroepen moet worden afgelegd. Men belooft zijn vaardigheden te gebruiken vanuit een zekere innerlijke houding.

Het 'ik' op het kruispunt is zich dus wel degelijk bewust van het verticale en dat is ook in de maatschappelijke omgang in zekere mate hanteerbaar. De kwaliteit van het ik die gebruikt wordt om in de beide richtingen, horizontaal en vertikaal, in de realiteit te staan is de intuïtie. Pas als je die in voldoende mate bezit en gebruikt ben je aanspreekbaar, ben je meer dan iets biologisch.

Astrologisch onderzoek

Veel astrologisch onderzoek is verricht aan beroepsgroepen. Het werk van Gauquelin is daar een voorbeeld van. De vraag is, wat zulk onderzoek, gezien de opzet ervan, kan opleveren.

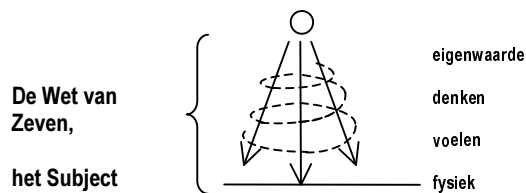
Het zonnestelsel is een systeem van lichamen dat als geheel steeds in evenwicht is, ondanks het feit dat hun onderlinge posities ieder moment anders zijn en ook de krachten die ze van elkaar ondervinden voortdurend wisselen. Een planeet in het zonnestelsel is dus geen 'constante', de Saturnus van het ene moment is niet volkomen identiek aan die van het andere moment. Het is daarom een te grote simplificatie om ze over een lange periode als constante factor te koppelen aan bijvoorbeeld een bepaalde beroepsgroep. Het is op die grond niet te verwachten dat zo'n onderzoek iets oplevert en de resultaten zijn dan ook teleurstellend.

In het 'verticale', is geen sprake van de herhaalbaarheid die in het 'horizontale' nu juist de basis vormt van de wetenschappelijke methode. Er is een andere werkwijze nodig en de WvA heeft getracht een methodiek te ontwikkelen om hier toch analytisch te kunnen werken.

De Wet van Zeven, het Subject

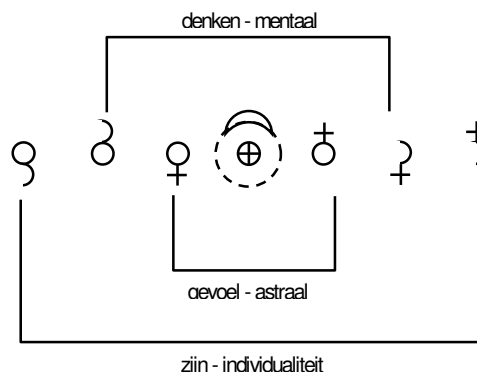
Uitgangspunt is, geïnspireerd op de esoterische literatuur, dat de incarnerende ziel een 'trilling' produceert, een uitstraling, die, beginnend 'bovenin' het verticale, neerdaalt en daarbij geleidelijk een grotere 'dichtheid' aanneemt, tot uiteindelijk het horizontale, het fysieke, de materie bereikt is.

Fig. 2 geeft dit schematisch weer.

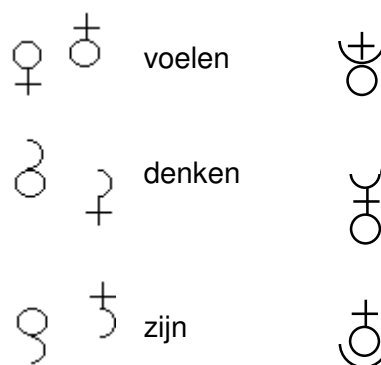
Figuur 2

Deze vier aspecten, eigenwaarde, denken, voelen en fysiek worden gerelateerd aan de zeven klassieke planeten (vandaar de 'Wet van Zeven'), zie fig. 3.

cosmische opbouw van de fysieke en ijere lichamen van de mens

Figuur 3

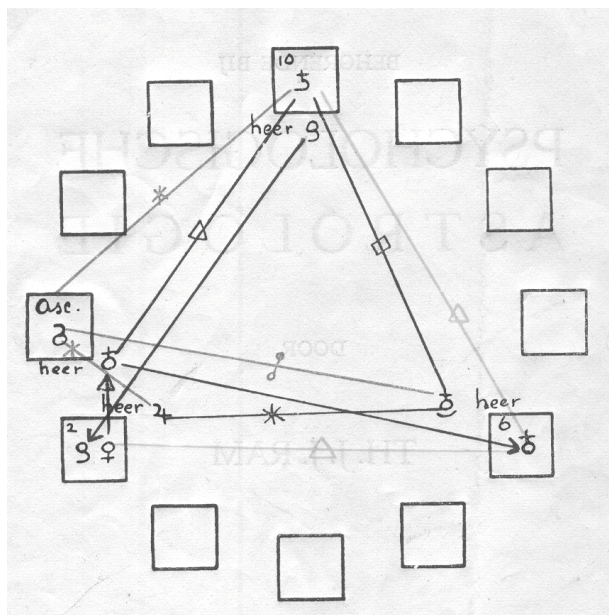

De planeten worden daarbij in tweetallen ingedeeld, die min of meer tegengestelde tendensen op hetzelfde vlak vertegenwoordigen:

De tevens aangegeven buitenplaneten vertegenwoordigen bovenpersoonlijke invloeden op de drie genoemde gebieden. In de radix zijn ze alleen te duiden als ze een aspect maken met een persoonlijke planeet.

Hoe dit alles uitwerkt binnen de persoonlijkheid wordt zichtbaar gemaakt in de samenhang tussen de huisheren.

Welke aspecten maken ze onderling en in welke huizen staan ze? De WvA spreekt hier van de Wet van Twaalf. Voor een dieper gaande beschrijving wordt verwezen naar de literatuur, bijvoorbeeld naar "Psychologische Astrologie" van Th. Ram, waaraan figuur 4 ontleend is.

Figuur 4

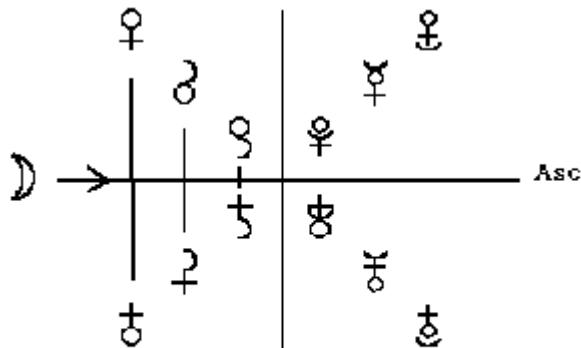
Hypothetische planeten

Een onderdeel van de WvA-methode dat bij buitenstaanders steeds weer vragen oproept zijn de hypothetische planeten. Waar de klassieke planeten voor de 'stofzijde' staan, het materiële deel van het menselijke bestaan, vertegenwoordigen de hypothetische planeten de 'geestzijde'. Het 'vertikale' wordt hiermee toegankelijk gemaakt. Daarbij wordt gebruik gemaakt van een vergelijkbare methode van 'cycleringen' om onderlinge verbanden tussen de planeten weer te geven. Fig. 5 geeft een voorbeeld.

De methodiek leent zich niet voor een beschrijving in zeer kort bestek. De kern van de zaak is echter, dat volgens de WvA hiermee ook het 'vertikale' dus niet voor direct waarneming toegankelijke, toch te analyseren is op een wijze die reproduceerbare resultaten zou moeten geven. Het is echter geen 'mechanisme', dat zou de

receptenastrologie teveel benaderen. Intuïtie is wel degelijk vereist, maar die dient zich slechts te bewegen binnen de ruimte die door de methode wordt gegeven.

Zoiets vereist oefening en daar werk men binnen de WvA dan ook aan. Tijdens bijeenkomsten in de verschillende regio's worden de horoscopen van een markant persoonlijkheid geanalyseerd, waarna de resultaten daarvan landelijk worden uitgewisseld en vergeleken. Men tracht zo de denkdiscipline te ontwikkelen waaraan het, zoals eerder gezegd, zo lang heeft ontbroken. Het gaat echter langzaam en er zijn nog geen conclusies beschikbaar.

Figuur 5

Voor onderzoek naar beroepsgroepen, à la Gauquelin is wel materiaal aanwezig maar dit is nog niet uitgewerkt.

Tijdens de lezing werd de vraag gesteld, of de methode ook te gebruiken is zonder de voor sommigen zo moeilijke hypothetische planeten. Dat kan, maar dan alleen voor wat betreft het Object, het horizontale. De gehele persoonlijke dynamiek valt daarmee weg.

Voor wie meer informatie wil kan nog worden verwezen naar:

Paula Schreurs, "Techniek en mystiek in de astrologische school van Ram", URANIA, jaargang 93 nr. 3 (juli 1999), te vinden op de website van de WvA:
<http://www.geocities.com/HotSprings/Spa/7526/>

Samenvatting: Hans van Oosterhout

NOSTRADAMUS, ASTROLOGIE EN DE BIJBEL

een onderzoek van zijn profetieën en brieven

lezing door Theo van Berkel op 9 februari 2002

Theo van Berkel (1956), in het dagelijks leven werkzaam in de gezondheidszorg, beoefende van begin jaren '80 tot midden jaren '90 de astrologie. Sinds 1980 onderzoekt hij de kwatrijnen en brieven van Nostradamus. De resultaten van dit onderzoek beschreef hij in het manuscript 'Nostradamus, astrologie en de Bijbel'.

Van Berkel begon zijn onderzoek van de voorspellingen van Nostradamus naar aanleiding van een serie artikelen die hij schreef in het astrologisch tijdschrift 'Sagittarius'. Het vergelijken van de kwatrijnen met de geschiedenis stuitte bij hem op praktische en systematische bezwaren. De inhoud van de kwatrijnen is vaak te vaag om ze te vergelijken met de loop van de geschiedenis. Deze manier van onderzoek geeft

volgens hem ook geen inzicht Nostradamus' werkwijze. Wil men iets zeggen over de waarde van zijn voorspellingen dan zou eerst zijn werkwijze moeten worden vastgesteld. Dan zou het mogelijk zijn vervullingjaren van voorspellingen die hij heeft berekend vast te stellen en zou de voorspellende waarde kunnen worden beoordeeld.

In de lezing van Van Berkel passeren vijf onderwerpen de revue:

- De bestaansduur van de wereld;
- De werkwijze van Nostradamus bij het samenstellen van voorspellingen aan Henri II;

- Nostradamus' werkwijze bij het samenstellen van voorspellingen in de kwatrijnen;
- Functies van de Bijbel;
- Onderzoek van de voorspellingen.

De bestaansduur van de wereld

Nostradamus rekent voor de bestaansduur van de wereld acht millennia, 8000 jaar. De kwatrijnen lopen ten einde in 3797 AD. Dit betekent dat de wereld op zijn vroegst begint in 4203 v. C. Hij geeft voor de opbouw daarvan verschillende tijdfafels, waarbij hij zich o.a. beroept op berekeningen van bijbelgeleerden.

In zijn brief aan Henri II geeft hij twee tijdfafels voor het Oude Testament die beginnen met de schepping van de wereld en eindigen met de geboorte van Jezus. Wat betreft de tweede tijdfafel zijn er verschillen tussen de Franstalige tekst en de Nederlandse vertaling van mr. dr. W.L. Vreede¹. De periode Tempel-Jezus duurt volgens de Franse tekst 490 jaar en volgens de Nederlandse vertaling 1020 jaar. Een van de oorzaken daarvan is kennelijk een zet- of transcriptiefout. De duur van de perioden is opgebouwd is in de oud-Franse tekst van de brief geschreven in woorden. In Frans is het getal 1056 "mille cinquante et six". Het getal 1056 werd op een bepaald moment vertaald of overgenomen als 'mil cinq cens et six'(1506). De tweede tijdfafel werd herzien op basis van de Nederlandse variant. Reden voor deze keuze is, volgens van Berkel, dat de Franse variant niet is gebaseerd op de Bijbel, waarop Nostradamus zich wel baseerde, de Nederlands daarentegen wel.

Met behulp van deze herziene tweede tijdfafel kunnen de acht millennia nu worden voorzien van begin- en einddata. Het begin ligt steeds op 25 april, 8 maanden voor 25 december, de datum waarop de geboorte van Jezus wordt gevierd. Ieder millennium heeft een planeet als heerser. Nostradamus schrijft dat de Maan over het zesde millennium heerst en de Zon over het zevende. Saturnus heerst over het achtste millennium en over een ander millennium. In het onderzoek is aangenomen dat hij ook over het eerste millennium heerst. Hij is dan de "alfa en omega" en regeert de tijd. De andere planeten heersen elk over één millennium. Volgens Nostradamus oefenen ze een leidende kracht uit. Saturnus brengt volgens hem in het achtste millennium een "gouden tijdvak".

De reconstructie van de millennia levert de volgende tabel op:

millennium	periode	planeet
1	4174 vC - 3174 vC	Saturnus
2	3174 vC - 2174 vC	Jupiter
3	2174 vC - 1174 vC	Mars
4	1174 vC - 74	Venus
5	74 - 827	Mercurius
6	827 - 1827	Maan
7	1827 - 2827	Zon
8	2827 - 3827	Saturnus

Nostradamus' werkwijze van bij het samenstellen van voorspellingen aan Henri II. - het "CD100-systeem"

¹ Afkomstig uit: "De Profetieën van Nostradamus", Mr Dr W.L. Vreede (pseudoniem van H. Houwens Post), Amsterdam 1980 (oorspronkelijke uitgave 1941).

Het bestaan van de wereld begint op 25 april 4174 vC en eindigt op 25 april 3827. Dit levert het aanknopingspunt voor nader onderzoek van de tweede reeks voorspellingen in de brief aan Henri II. Aan die voorspellingen ligt een serie retrogradaties, posities in teken en aspecten ten grondslag, die blijkens de efemeriden voordoen van 31 december 1605 tot 24 februari 1607. Deze periode is in het onderzoek de "aspectenperiode" genoemd.

Op 24 februari 1607 staat de Zon vol conjunct Jupiter in Vissen. Deze conjunctie staat oppositie de Caput Draconis in Maagd.

De tweede reeks voorspellingen loopt van 1 januari 1606 tot 25 april 3827. Dit is 2221 jaar en 115 dagen. In decimalen is dat 2221,31. De Caput Draconis heeft van 31 december 1605 tot 24 februari 1607 een afstand afgelegd van 22:12:47.

In decimalen: 22,2131.

Hieruit vloeit een progressiesysteem voort, dat het CD100-systeem is genoemd: *Eén graad beweging van de Caput Draconis in de aspectenperiode is gelijk aan 100 vervullingjaren in de looptijd van de tweede reeks voorspellingen.*

Het CD100-systeem wijst uit dat de reconstructie van de tijdrekening van Nostradamus het juiste resultaat heeft opgeleverd. Verder valt op dat hij de voortschrijdende tijd berekent met een factor die achteruit loopt.

In kwatrijn 1-48 duidt Nostradamus in de eerste regel een periode aan in het zesde millennium. In de tweede regel verwijst hij naar Satan, die gedurende 7000 jaar de macht over de wereld heeft. Met Satan zal in het achtste millennium worden afgerekend. De derde regel wijst op het einde van het zevende millennium. Het vervullingjaar is 2827, het jaar waarin het zevende millennium overgaat in het achtste.

Kwatrijn 1-48

*Vingt ans du regne de la lune passez,
Sept mil and autre tiendra sa monarchie:
Quand le soleil prendra ses jours lassez,
Lors accomplit & mine ma prophétie.*

*Twintig jaar van de regering van de Maan zijn voorbijgegaan
Zevenduizend jaar zal een ander de monarchie behouden
Wanneer de Zon haar vermoeide dagen zal bereiken
Is mijn profetie vervuld en voleindigd.*

Ook kwatrijn 10-74 gaat over de overgang van het zevende millennium in het achtste. In vrijwel alle regels duikt het bijbelboek Apokalyps op. Nostradamus gebruikt de Bijbel een aantal malen als hulpmiddel bij het onder woorden brengen van zijn voorspellingen. In dit kwatrijn beschrijft hij het bijbelse tafereel rond de dood van het beest en de valse profeet, waarmee het bijbelse duizendjarige rijk wordt ingeluid.

Kwatrijn 10-74

*Au reuolu du grand nombre septiesme,
Apparoistra au temps ieux d'Hecatombe:
Non esloign, du grand aage milliesme,
Que les entrez sortiront de leur tombe.*

*Bij de omwenteling van het grote zevende nummer
In die tijd zal het spel der slachting verschijnen
Niet ver verwijderd van de grote duizendjarige tijd
Wanneer zij die binnengegaan zijn uit hun graven zullen treden.*

De meeste onderzoekers die op basis van astrologie de kwatrijnen onderzoeken, denken dat de planeetposities die Nostradamus noemt, zich voordoen op het moment dat een kwatrijn in vervulling gaat. De kwatrijnen hebben een looptijd van 2272 jaar. Om die momenten te kunnen selecteren had Nostradamus ca. 8 miljoen berekeningen moeten maken, in zijn tijd een onmogelijk karwei.

In het onderzoek is ervan uitgegaan dat deze planeetposities zich voor hebben gedaan tijdens zijn leven, van 1503 tot 1566. Hij beschrijft hoe de kwatrijnen zijn ontstaan: voorstellingen (visioenen), ingeving en astrologie.

In kwatrijn 1-48 staat een periode genoemd van twintig jaar van het zesde millennium. Dit kan betekenen dat Nostradamus twintig jaar (of langer) openbaringen van God tegenover 7000 heerschappij van Satan stelt. Hij citeert in de brief aan Henri II Joël 3,1. In dit vers belooft God de gave van profetie aan ieder lid van het joodse volk. Daarin wordt beloofd dat de jonge mannen visioenen krijgen. Inventarisatie van de posities van Saturnus in de kwatrijnen levert op dat er een periode in het geding is, die loopt van 1528 tot 1554. Het betekent dat Nostradamus al op jonge leeftijd bezig was met de kwatrijnen.

De beweging van de Caput Draconis heeft uitgewezen dat 16 oktober 1524 de datum was waarop Nostradamus zijn eerste voorstelling kreeg.

In een brief aan zijn zoon César, die de eerste zeven profetiehoofdstukken begeleidt, geeft hij de einddatum van de periode aan waarin hij voorstellingen kreeg. Op deze datum doet zich de laatste verbranding voor van een serie, waarbij Mars in Vissen staat en richting Ram gaat. Het gaat om 27 februari 1554. Op die datum staat de Zon vol conjunct Saturnus op de 19e graad Vissen. Mars staat op de 16e graad Vissen. Deze verbranding valt samen met de laatste verbranding in de Bijbel, het Laatste Oordeel.

Deze periode, van 16 oktober 1524 tot 27 februari 1554, is in het onderzoek de "voorstellungenperiode" genoemd. In deze periode legt Saturnus ongeveer 363 booggraden af, iets meer dan een volledige rondgang.

Nostradamus' werkwijze van bij het samenstellen van voorspellingen in de kwatrijnen -het "CD4-systeem"

In zijn brieven aan César en Henri II beschrijft Nostradamus het proces waarin de kwatrijnen tot stand komen: openbaring (voorstelling), ingeving en astrologie. Een voorstelling bevat geen aanwijzingen over plaats en tijd van vervulling. Plaats en tijd van vervulling vloeiden voort uit de astrologie. In het onderzoek is aangetoond dat hij na een voorstelling een horoscoop berekende om de vraag te beantwoorden wat betreft plaats en tijd van vervulling. Deze werkwijze is het "uurhoeksysteem" genoemd. Hij maakte daarbij gebruik van de planeten die in zijn tijd bekend waren, het Regiomontanus-huizensysteem en de Vaste Sterren. Van de aspecten die in zijn tijd in zwang waren, gebruikte hij de conjunctie, het vierkant en de oppositie.

In totaal zijn uit 18 kwatrijnen uurhoeken herleid. Als uurhoektijd gold hetzij het tijdstip van een vol aspect dat in een kwatrijn stond, hetzij middernacht G.M.T. De cuspen zijn berekend als bekend is waar Nostradamus ten tijde van de uurhoekdatum woonde.

Nostradamus schrijft aan Henri II dat zijn sterrenkundige berekeningen betrekking hebben op jaren, maanden en weken. Dit betekent dat hij met een progressiesysteem vervullingjaren heeft berekend.

Opvallend was dat bij 7 van de 18 kwatrijnen naast het exacte aspect dat Nostradamus noemde vrij exacte Maanstanden voorkwamen (Nieuwe Maan, Eerste Kwartier, Volle Maan en Laatste Kwartier). De orb bedroeg soms 2 boogminuten. Hij schrijft verder vaak over Zons- en Maansverduisteringen, bijzondere vormen van Nieuwe en Volle Maan. De kans bestaat dat hij uurhoeken heeft berekend voor de Maanstand die volgde na een voorstelling.

De voorstellungenperiode liep van 16 oktober 1524 tot 27 februari 1554. De vervullingperiode loopt van 1 maart 1555 tot 25 april 1587. Geen enkele planeet leent zich wat betreft afgelegde afstand om er een progressiesysteem op te baseren. Wel de Caput Draconis. Deze heeft in de voorstellungenperiode 568:02:16 afgelegd. Tussen deze afstand en de duur van de vervullingperiode is de factor 4. Anders gezegd: *één booggraad beweging van de Caput Draconis in de voorstellungenperiode is gelijk aan vier jaar in de vervullingperiode.*

Opnieuw wordt de voortschrijdende tijd berekend met een achteruit lopende factor. Dit systeem heeft de naam "CD4-systeem" gekregen.

De looptijd van de kwatrijnen start op 1 maart 1555. Dit blijkt niet alleen uit de brief aan César, die op die datum is gedateerd. Het blijkt ook uit kwatrijn 3-56. In de laatste regel wordt een periode genoemd van 607, 23 delen. Dit zijn 607 jaar en 23 dagen. Gerekend vanaf 1 maart 1555 ontstaat de datum 24 maart 2162, Juliaanse kalender. Dit stemt overeen met de tweede regel, waarin staat dat de vervulling tegen het eind van maart plaatsvindt.

Kwatrijn 3-56

*Montaubant, Nismes, Aignon & Besier,
Peste, tonnerre, & gresle ... fin de Mars:
De Paris Pont, Lyon mur, Montpellier,
Depuis six cens & sept vingts trois pars.*

*Montauban, Nimes, Avignon en Bésiers:
Pest, donder en hagel tegen het eind van maart
De muur van Parijs, de brug van Lyon, Montpellier
Sinds zeshonderd en zeven, drie en twintig delen*

Uit kwatrijn 8-49 blijkt dat Nostradamus op datum nauwkeurig wilde voorspellen. In dit geval: 6 februari. Het gaat om een configuratie waarbij Saturnus in Stier staat, Jupiter in een waterteken en Mars in de pijl, of wel Boogschutter. In de voorstellungenperiode deed deze configuratie zich voor in augustus 1527.

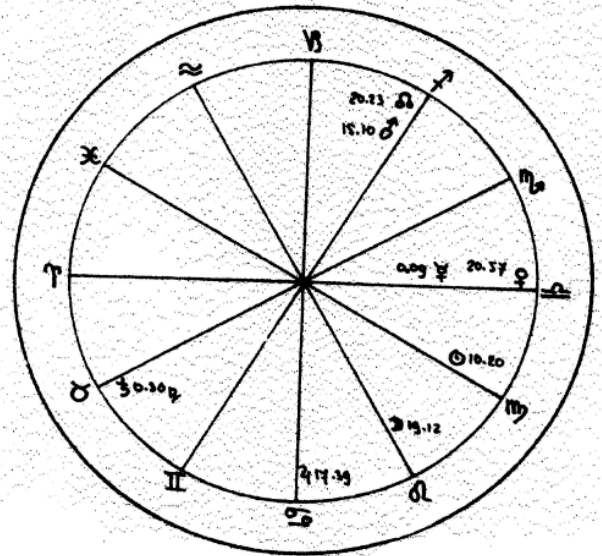
Kwatrijn 8-49

*Satur au beuf ioue en l'cau, Mars en fleiche,
Six de Feurier mortalité donra,
Ceux de Tardaigne à Bruge si grand breche,
Qu'à Pontereso chef Barbarin mourra.*

*Saturnus in Stier, Jupiter in het water, Mars in de pijl
Zes februari zal sterfte geven
De lieden van Tardaigne. Te Brugge zo'n grote bres
dat in Ponteroso de Barbarijse leider zal sterven*

De positie van de Caput Draconis heeft uitgewezen dat dit kwatrijn tot stand moet zijn gekomen op 25 augustus 1527. -

Uurhoek bij kwatrijn 8-49

?- De hieraan verbonden vervullingdatum is 6 februari 1776, Juliaanse kalender. De berekening van vervullingdata met het CD4-systeem is vrij eenvoudig. De afstand die de Caput Draconis heeft afgelegd ten opzichte van de beginpositie op 16 oktober 1524, moet worden omgezet in decimalen. De uitkomst moet worden vermenigvuldigd met 4. Dit geeft het aantal jaren en dagen dat moet worden opgeteld bij 1 maart 1555, de startdatum van de vervullingperiode en ook de startdatum van de looptijd van de kwatrijnen.

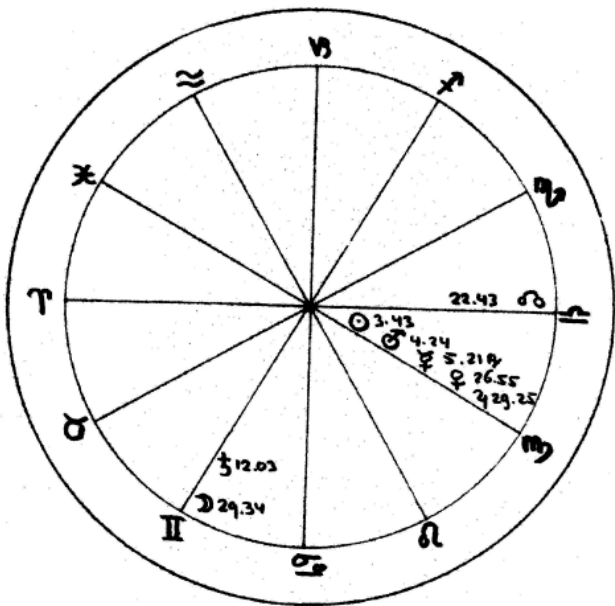
Kwatrijn 9-73

*Dans Fois entrez Roy ceiulee Turban:
Et regnera moins euolu Saturne,
Roy Turban blanc Bizance coeur ban,
Sol, Mars, Mercure pres la hurne.*

*In Foix treedt een koning met een hemelsblauwe tulband binnen
en hij zal regeren korter dan een rondloop van Saturnus
Een koning met witte tulband in Byzantium met het hart van de
heirban*

De Zon, Mars en Mercurius zijn samen dicht bij de urn.

Uurhoek bij kwatrijn 9-73

Kwatrijn 9-73 laat zien dat Nostradamus met de Vaste Sterren werkte. In de vierde regel noemt hij de "urn". Veel onderzoekers denken dat hij hiermee het teken Waterman bedoelt. Dat is niet waar. Hij bedoelt het sterrenbeeld Crater (oliekruik, beker). Dit sterrenbeeld bevond zich in zijn tijd tussen 8 en 25 graden Maagd. De vierde regel duidt op een conjunctie van Zon, Mars en Mercurius dichtbij het begin van het sterrenbeeld Crater. Deze conjunctie deed zich in de voorstellingenperiode slechts één keer voor: rond 18 augustus 1530. De volgorde van Zon, Mars en Mercurius stemt overeen met de opsomming die Nostradamus geeft. Het is niet duidelijk of hij de meest exacte conjunctie van deze drie bedoelde, een exact "stellium". De datum 18 augustus 1530 is als uurhoekdatum aangehouden. Hieruit vloeit als vervullingdatum 1 oktober 2006 voort, Juliaanse kalender.

Functies van de Bijbel

Analyse van de kwatrijnen en brieven wijst uit dat de Bijbel vijf functies heeft gehad voor Nostradamus:

- Berekeningen voor de begindatum van het millenniummodel, 25 april 4174 vC.
- Hulpmiddel bij het onder woorden brengen van zijn voorspellingen.
- Argumenten om aan te tonen dat zijn gave van profetie afkomstig is van God (Joël 3,1).
- Hij probeert aan te tonen dat de Bijbel het beoefenen van (mundane) astrologie toestaat.
- Hij probeert aan te tonen dat zijn boodschap aan de wereld wat betreft de toekomst dezelfde is als de boodschap die God eeuwen tevoren heeft meegedeeld aan de profeten.

Onderzoek van de voorspellingen

In de tijd van Nostradamus was het millenniummodel een bruikbaar model om het bestaan van de wereld te beschrijven. Dit temeer omdat de eerste 4000 jaar van het millenniummodel overeenstemden met perioden in het Oude Testament. Het model loopt van het moment van ontstaan van de wereld tot het moment van vergaan. Dat laatste valt niet aan de hand van de Bijbel te berekenen. Er staat geen aanwijzing in wanneer het duizendjarige rijk begint of eindigt. Nostradamus dateert het begin van dit rijk aan de hand van zijn millenniummodel.

De onjuistheid van het millenniummodel wordt aangetoond door de huidige archeologische kennis. De wereld is meer dan een miljoen jaar geleden ontstaan. De homo sapiens sapiens, de mensensoort waartoe wij behoren, is 40.000 jaar geleden ontstaan. De bestaansduur van de wereld kan dus niet worden ondergebracht in een astrologische structuur die in totaal 8000 jaar beslaat.

De kwatrijnen verliezen het historisch kader dat Nostradamus heeft gebruikt in de vorm van het millenniummodel. Kwatrijn 1-48, dat twee maal eerder ter sprake kwam, laat dit het meest duidelijk zien.

Nostradamus heeft niet geleefd in het zesde millennium, ook al dacht hij van wel. De wereld is miljoenen jaren oud.

Uit kwatrijn 1-48 en 10-74 bleek dat er verbanden bestonden tussen de gegevens van Nostradamus wat betreft het achtste millennium en het bijbelse duizendjarige rijk. Nostradamus schrijft aan Henri II dat Saturnus in het achtste millennium

een “gouden tijdvak” brengt. Satan gaat achter slot en grendel voor 1000 jaar. De “eerst opgestanen” regeren 1000 jaar lang met Jezus. De Kerk keert terug tot haar grootste kracht. Daarna voert Satan voor de laatste maal oorlog met de hemelse legers.

De 942 kwatrijnen die Nostradamus heeft geschreven, lopen tot 3797. Per millennium moeten er gemiddeld 400 in vervulling gaan. Ze bevatten stuk voor stuk oorlogen, rampen, politieke verwickelingen en moeilijkheden voor de Kerk.

De kwatrijnen die in vervulling moeten gaan in het achtste millennium, bevatten rampen en onheil in dezelfde orde van grootte als de kwatrijnen die in vervulling gaan in het zesde en zevende millennium. Dit is in tegenspraak met het vredige karakter van het achtste millennium.

Het CD4-systeem en het CD100-systeem verschillen sterk van elkaar. Ze bestrijken uiteenlopende looptijden van voorspellingen. Ze hebben elk een eigen duidingperiode. Ook de duidingmethodiek is verschillend. Voor het CD4-systeem geldt de openbaring, ingeving en astrologie. Voor het CD100-systeem gelden alleen astrologische aspecten. Bij de geboortehoroscoop worden bij toekomstvoorspellingen verschillende systemen naast elkaar gebruikt, zoals de primaire en secundaire progressies. Deze systemen hebben de geboortehoroscoop dan als “gemeenschappelijke horoscoop”. Het CD4-systeem en het CD100-systeem hebben beide betrekking op de toekomst van de wereld, maar hebben geen gemeenschappelijke horoscoop waar ze van uit gaan.

Het gebruiken van twee voorspellingssystemen die los van elkaar staan en geen gemeenschappelijke horoscoop hebben, leidt tot tegenstrijdige voorspellingen. In het werk van

Nostradamus is dit te zien aan de voorspellingen met betrekking tot de Kerk. Met het CD4-systeem voorspelt hij een moeilijke periode ná 1827. Met het CD100-systeem voorspelt hij dat in 1827 de moeilijkheden voor de Kerk voorbij zijn. Die moeilijkheden zouden zijn begonnen in 1606.

Resultaten en conclusies

De resultaten van het onderzoek van de kwatrijnen en brieven vallen in twee delen uiteen. Wat betreft de werkwijze van Nostradamus is vast komen te staan dat hij gebruik maakte van openbaringen, ingevingen en astrologie. De astrologie manifesteert zich in het uurhoeksysteem, het CD4-systeem en het CD100-systeem. Astrologie heeft voor hem als functie: bepalen van plaats en tijd van vervulling. Wat betreft het waarheidsgehalte van de voorspellingen vallen volgens Van Berkel dan ook de volgende conclusies te trekken:

- Het millenniummodel is strijdig met archeologische feiten wat betreft het bestaan van de wereld en is derhalve niet bruikbaar.
- De voorspellingen hebben geen historisch kader.
- De aard van de voorspellingen die in vervulling moeten gaan in het achtste millennium, is strijdig met het karakter van dat millennium.
- Met het CD4-systeem en het CD100-systeem worden voorspellingen gedaan die onderling strijdig zijn.
- Onderzoek heeft uitgewezen dat voorspellingen niet zijn uitgekomen en dat de bijbelse argumentatie van Nostradamus niet toereikend is.

Samenvatting: Hans van Oosterhout

De redactie van de NVWOA Nieuwsbrief stelt zich ten doel om, wanneer geen woordelijke tekst voorhanden is, een zo getrouw mogelijke samenvatting te geven van de lezing, waar mogelijk door de spreker geautoriseerd. De inhoud van de lezingen komt echter voor rekening van de spreker en reflecteert niet noodzakelijk het standpunt van de NVWOA.

Informatie over de bibliotheek:

AstroLit beschikbaar op de Kruisstraat

Vanaf januari 2002 kan AstroLit worden geraadpleegd op de pc in de bibliotheek van de NVWOA aan de Kruisstraat in Utrecht. AstroLit is een zoekprogramma met 14.000 verwijzingen naar artikelen uit astrologische en wetenschappelijke tijdschriften. Een korte handleiding is aanwezig.

Boeken: de collectie Terpstra

Er is een complete, recente titellijst met boeken uit de bibliotheek beschikbaar. Deze lijst staat inmiddels ook op de website. Robert Doolaard is bereid geweest deze lijst samen te stellen. Boeken kunnen worden geleend tijdens de Open Huis-bijeenkomsten.

Vraag om oude nummers tijdschriften

Het archief met astrologische tijdschriften waar de NVWOA een abonnement op heeft, staat ook in de bibliotheek. Het is nog niet helemaal compleet. Daarom een verzoek aan de leden om het archief aan te vullen met oude nummers, die u niet meer gebruikt. Kijk daarvoor op de lijst met aanwezige en ontbrekende nummers die in de bibliotheek aanwezig is. Deze lijst met tijdschriften is ook op internet te vinden. Een aantal tijdschriften uit de collectie zijn ook in AstroLit geïndexeerd. Tijdschriften kunnen worden geleend tijdens de Open Huis-bijeenkomsten.

Lex Bruining